

Šest současných umělkyň a umělců výtvarně ztvárnilo šest pater Polikliniky Prahy 7

4.10.2023 - | Městská část Praha 1

Návštěva lékaře obvykle nebývá tím nejpříjemnějším zážitkem.

„Snažíme se proto prostředí našeho zdravotnického zařízení oživovat zajímavým výtvarným uměním. Před pěti lety jsme začali realizovat výstavy studentů AVU ve výloze polikliniky a nyní jsme navázali spolupráci s šesti současnými respektovanými umělci, kteří již mají s podobnými projekty zkušenosti. Na šesti patrech polikliniky nyní vznikají nenápadné, hravé a originální realizace, které přispějí ke kultivaci zdejších chodeb a čekáren a návštěvníky pomohou rozptýlit od jejich aktuálních starostí,“ uvádí **místostarostka Prahy 7 Hana Třeštíková** a dodává, že Praha 7 se tímto způsobem vedle oživování venkovního veřejného prostoru, jako jsou sportoviště v podchodech na Vltavské, snaží zaměřovat také na prostor uvnitř veřejných budov.

„Ve světě je spojení umění a zdravotní péče poměrně běžné. Vyspělý systém mají např. newyorské nemocnice v programu Arts in medicine (Umění v lékařství), který byl vytvořen již bezmála před sto lety. Podobné projekty najdeme také v řadě evropských zemí a doufejme, že se brzy začnou uplatňovat také v českém zdravotnictví. Projekt Poliklinika umění se o takový přístup snaží a nabízí návštěvníkům tohoto zařízení možnost nechat se v každém z šesti pater budovy inspirovat, přemýšlet nad nabízeným konceptem nebo třeba jen pobavit při pohledu na umělecké instalace předních českých výtvarníků,“ říká **kurátor projektu Ondřej Horák**, působící od pseudonymem Fuczik.

Vystavující umělkyň a umělců

Markéta Othová (1968) vystudovala VŠUP, je laureátkou Ceny J. Chalupceckého. V minulosti upřednostňovala velkoformátovou černobílou fotografii, později začala vytvářet také soubory barevných snímků. Její zprvu intuitivní tvorbu ovlivnil archivní obrat devadesátých let. Je zastoupena ve významných sbírkách u nás i v zahraničí.

Pro prostor polikliniky vytvořila sérii velkoformátových fotografií, které zachycují z různých úhlů poletující panenku. Vílu.

Tomáš Vaněk (1966) vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze. Od roku 1999 vytváří tzv. participy – motivy vytvořené pro konkrétní místo, nastříkané sprejem přes šablonu na zeď. Každý particip má své číslo a autorův komentář a podstatná je především aktivizace a účast diváka na utváření významu obrazu. Tomáš Vaněk zastával v letech 2013–2022 funkci rektora Akademie výtvarných umění v Praze a zároveň zde vede Ateliér intermediální tvorby III.

V Poliklinice Prahy 7 najdete jeho nenápadné intervence v podobě nástěnných hodin, vypínače nebo skobiček na obrazy. Všechny jsou vytvořené sprejem přes šablony.

Markéta Hlinovská (1978) vystudovala Akademii výtvarných umění v Praze. Její práce vychází z principů klasické kresby a grafiky, hranice obou oborů překračuje. Používá řadu inovativních prvků, jako je šablona, objekt, kresba na stočenou roli papíru atp. Věci zobrazuje prostřednictvím převážně jednobarevných stříkaných šablon a kreseb a chromaticky minimalizovaných akvarelů.

Markéta Hlinovská vytvořila sprejem přes šablony motivy zdravotnických pomůcek (stetoskop, zdravotnické nůžky apod.) a rozpracovala je dále do hravých abstrahovaných motivů. Ty vytváří

plošnou malbu na stěně v přízemí vestibulu Polikliniky Prahy 7.

Timo (1980?) je pseudonym sprejera a writera, který tvoří přibližně od roku 1997, kdy studoval na střední škole, později vystudoval FAVU v Brně. Na veřejná místa píše krátké básničky či slogany nebo zpracovává ucelené rozměrné plochy. Jeho práce najdete ve veřejném prostoru v řadě měst po celé České republice.

Timova práce Raději naději vznikla přímo pro prostory Polikliniky Prahy 7. Další jeho textové práce je možné najít jak v čekárně v jednom z pater budovy, tak na dalších, méně viditelných místech.

Eva Jiříčka (1979) vystudovala Akademii výtvarných umění v Praze. Pro umělkyni je typické konceptuální uvažování, v jehož rámci osciluje na hraně různých žánrů a médií. Hlavní problematikou, kterou tematizuje v řadě svých prací, je porozumění druhým a vstoupení do jejich myšlenkového prostoru. Dlouhodobě se věnuje mezigeneračním nebo inkluzivním projektům.

V projektu Kartotéka těla popisuje pocity vztahující se k funkci těla a jeho přirozeného blaženého prožitku. Eva Jiříčka vychází nejen z rozhovorů s lékaři v ordinacích Polikliniky Prahy 7, ale také s pacienty, kteří sem přichází se svými starostmi. K jejich prezentaci využila kartotékové listy, které jsou k vidění na jednom ze schodišť objektu.

Jiří Kovanda (1953) platí za jednoho z nejúspěšnějších českých autorů na naší umělecké scéně a na mezinárodním trhu s uměním. Zúčastnil se velké řady kolektivních výstav a přehlídek, svými pracemi je zastoupen v mnoha českých a zahraničních veřejných i soukromých sbírkách. V současnosti se věnuje vytváření objektových situací z běžně dostupných předmětů.

Jiří Kovanda využil fotografických reprodukcí, které se vztahují k holešovické historii a jsou součástí trvalé výzdoby polikliniky. K nim dodal fotografie různých věcí či předmětů a rozehrál tak hru s naší představivostí a fantazií.

Kurátor projektu

Ondřej Horák / Fuczik (1976) je autorem výstavních, vzdělávacích a sociálně angažovaných projektů. Za publikaci *Proč obrazy nepotřebují názvy* získal ocenění Magnesia Litera. Zakladatel kulturně-vzdělávací platformy Máš umělecké střevo? je autorem umělecko-sociálně angažovaných projektů Obrazy pro nevidomé (2010–11), Obrazy u seniorů (2011), Věznice: místo pro umění (2011–12), Praha – hranice (projekt s cizinci, 2018–19) nebo Nezůstaneš sám (projekt pro hospic, 2019).

<https://www.praha7.cz/sest-soucasnych-umelkyn-a-umelcu-vytvarne-ztvarnilo-sest-pater-polikliniky-p-rahy-7>